

סלע פיסגת המוריה

למונה נדירה זו של צלם העולם הזה מרי אה את הסלע האנדתי בכל יופיו. כאן, לפי המסורת, עמד אברהם אריס של המיסגד, אשר ניבנה עליידי המוסלמים בשנת 691. שלמה המלך את בית המיקדש. מסביב לסלע — עמודי השייש המפורי וכן המלך את המזבח הראשון, וכאן הקים

חוקע בשופר בהר הבית

לכנות את בית המיקדש. תעמוד רק בעייה קטנה: קביעת המקום. כי על פי הדין יש לכנות את בית המיקדש בדיוק באותו מקום שעליו עמד הבית הקודם. התפילה של סי באב היתה שלב מוקדם

לקראת הגשתו של החלום הנכסף הזה. ★ ★ ★

„הפגנה אווילית!“

יה זה צעד, שאפילו הרבנים הראשיים אונטרמן וניסים התנגדו לו, בי תוקף. כפי שניסים עצמו הכריז יום לפני כן: אף שהר הבית נמצא תחת שלטון ישראלי, וכל יהודי יכול להיכנס אליו, הרי שהיהודים מדירים את עצמם ממנו לבל ישמאו את המקום הקדוש. בית המיקדש, כך קבע הרב ניסים, ייבנה עליידי הקדוש-ברוך-הוא, בזמן שיראה לו.

ואילו פרופסור לייבוביץ, שנשאל לדעתו עליידי העולם הזה, פסק כי מעשהו של גורן הוא „פרוסטיטוציה של דת ישראל ל צרכים פאטריסטיים-לאומיים. מבחינה פוליטית — זהו צעד מסוכן ביותר. זה יכול להיות חומר מצויין לתעמולה, שאנו מתנכזים לים לדת האיסלאם.“

הוא הדגיש: „אותי מדאיגה בעיקר הפרו-סטיטוציה של דת ישראל למטרות הפגנה וראדה. זוהי הפגנה אווילית, חסרת-טעם ומעוררת בהילה!“

גם הממשלה חשבה כמוהו. שכן היא נועה קה נוכח המשמעות החמורה של התפילה ההפגנתית, וביקשה את ועדת השרים ל מקומות הקדושים להטיל את מרותה על (המשך בעמוד 16)

„מוקיון עם שופר“ כד הגי

פרופסור הדתי ישעיהו לייבוביץ את הרב גורן, בגלל תעלולי הפירסומת ליד הכותל.

מדרום לחרם אל-שריף הוא בית הדין הרבני הני גבוה לעירעורים. בית הדין שוכן במיבנה של בית-ספר ערבי לכנות, שגרו בשכונת חמוגרבים — השכונה שנהרסה כדי לפנות את הרחבה.

מצטלמות על רקע מיסגד הסלע הקדוש

